Je tomu už dlouhých 30 let, ode dne 4. prosince 1970, kdy v Brně-Maloměřicích poprvé vystoupila country kapela POUTNÍCI. Za tu dobu prošla velkými změnami. Třicítka je důvod k oslavě, a tak Poutníci s Druhou trávou naplánovali společné listopadové turné pod názvem "Poutníci se vrací". V Praze se slavilo 23. listopadu 2000 v Lucerna music baru. Koncert, který byl tematicky rozdělen na 3 části, konferoval dlouholetý poutnický spíkr Pepa Prudil.

První zahráli SOUČASNÍ POUTNÍCI ve složení Honza Máca (mandolína, housle), Petr Brandejs (banjo), Mirek Holáň (6-str. kytara), Zdeněk Kalina (12-str. kytara) a Jirka "Karas" Pola (kontrabas). Ze zahraných songů se mi nejvíce líbily "Tango pro Astora" (velmi dlouhá převzatá skladba, zahraná jako instrumentálka s tradičním poutnickým šarmem) a starý poutnický protestsong "Hotel Hilary".

Poté vystoupila DRUHÁ TRÁVA, jejíž zakladatel a frontman Robert Křesťan byl nejlepším (ba přímo geniálním) textařem v době zlaté éry Poutníků. Zazněly například dávné poutnické hity "Ještě jedno kafe" (Bob Dylan / Robert Křesťan) či magický "Telegraph Road" (Mark Knopfler / Robert Křesťan) s kouzelným saxofonem Pavla Maliny. Kromě starých Křesťanových songů zahrála Druhá Tráva i svůj současný repertoár.

Poslední část večera patřila POUTNÍKŮM ZOMBIE (podle Pepy Prudila). Než se muzikanti sladili, rozesmál posluchače Pepa Prudil výběrem z autentických inzerátů z let dávno minulých. "Poutníci zombie" zahráli ve složení Franta Linhárek (otec Poutníků + 6-str. kytara), Luboš Malina (banjo), Zdeněk Kalina (12-str. kytara), Jiří "Karas" Pola (kontrabas), Robert Křesťan (banjo), Jirka Plocek (mandolína) a Mirek Holáň (mandolína). Byla to hvězdná sestava Poutníků z druhé poloviny 80. let!!! Zazněly největší hity, ze kterých je třeba vyzvednout "Až uslyším hvízdání" (s výborným banjovým duetem Luboše Maliny a Roberta Křesťana), "Napsal jsem jméno svý na zdi" (autorská Porta 1987) a evergreen "Panenka". (Všechny od Roberta Křesťana.) Nezklamaly ani přídavky "Wayfaring Stranger" a "Will The Circle Be Unbroken" (A. P. Carter)!!! Byly to opravdové hudební žně!!! Lidi tleskali jako o život. Nadšení byli i Poutníci, kteří tleskali na oplátku posluchačům. Škoda jen, že tato sestava spolu nehraje častěji!!!